

Franckesche Stiftungen zu Halle

To Christianōn Sympathein kai syndoxathēnai tō Chrisō (Rom. VIII. 17.) Seu Nexus inter crucem & gloriam Christianorum

Grischow, Johann Heinrich

Halae Magdebvrgicae, [1708?]

VD18 13482645

Abschnitt

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-196318

Ὀὐτω φθελγόμενος προσεφώνεε Κύριος ἄνδρας,
 Οἵπινες Ἐμμάς πρὸς πολίεθρον ἔβαν.
 Τοῖς δ' ἐπισαμένως βαλὴν παρὶ αὐτῶ ἀέλην

Ἐμμήνευσεν ἐξ ἔρανόιο πάρος.

Αὐτὸ καὶ ἐστὶ θέλημα Θεῷ πάντων παρὶ θνητῶν,
 Μελλόντων βίον αἰδὶς μετέχειν.

Δεῖ αὐτὸς πρῶτον συμπάχειν Χριστῷ ἀνακτὶ,
 Εἴ ποτε σὺν κείνῳ σκηπίσθαι θέλῃσι χερατεῖν.

Οὗτος παμπόλλοις σκληρὸς λόγος ἐστὶν ἀλιτροῖς,
 Ἦδ' ἀμύσσει ἄγαν τῶν κραδίας ἀνόος.

Τέτρε μὲν κατέρυκε πόθος πόλε ὑψιμελάτρε,
 Τὴν δ' ἐπηλυσίην ἐφίλεσσι σενὴν,

Αὐτὰρ πείθοντα σαρκὸς κακομηχάνε ὀσμῆς,
 Τῷ χερσὶ σαυρῷ ἐχθρῷ ἐόντες αἰεὶ.

Ἄλλα δὲ ΛΥΔΗΡΟΣ ποιμνῶν ποτ' ἐπίσκοπος ἄγνος
 Τῷ χερσὶ, ἐνόει φῶν ἐν αὐτογόνῳ.

Ὁ κραδίη πιστῇ ἐφ' ἐὸν σωτήρα λεληβῶς

Πολλὰ μόγησε κακὰ, σλίψεας, ἠδ' ἐπόνους.

Ὅτι ῥα γὰρ κόπος αὐτῷ αἰεὶ ἦν, ὅφρα διδῶσιν

Ἄνθρωποι πῦμας ὑψιμέδοντι Θεῷ.

Ὅτι

Ὅτι ὁ ὄλβος αἰὲν αὐτῷ ἐνὶ φρεσὶ μέμνηται
 Λαῶ, ὃς ἐκ Χειρῶ ἔνομα καλὸν ἔχει.
 Καὶ ὅπ' τ' κόσμος τὰ ἀτάσθαλα ἔργα ἔλεγξεν
 Τῇ ὅπ' ἡδὲ τρόπῳ, ὥς τε θέλῃσι γραφαί.
 Σκώμματα εἰς αὐτὸν καὶ ὀνείδεια πικρὰ ἀνειδῶς
 Ἦρυγεν ἐκ σώματος Πηλυκάρηνος ὄφης.
 Οὕτως ἰχθυόειν αὐτὸν θέλῃ ἐχθρὸς ἀλάστωρ,
 Ἄνδρες θ', οἱ συγχεῖ ἔργα φιλεῖσι σκότους,
 Μὴ νυ τοι ὧδε ἔχη βασιλείαν Χειρῶ ὀφέλλειν,
 Μηδ' ἐξαγγέλλειν θεσφάτα θεῶν βροτοῖς.
 Τὴν δ' αὐτὰ ψυχὴν πειρασμοὶ ἡδὲ ἀγῶνες
 Ἐλαβον ἀργάλεοι, ἡδὲ καθημερινοί.
 Ἦδη δὲ τεία ἐστὶν ἔτη, ὥς αἰνὰ ἱκανον
 Τὸν χρόα αἰνεῖσσι, ἐδλῶ ἔκλει Θεῶ
 Κεῖνε δ' ἀπὸ χρόνου ἀδρανέων πάθεν ἄλγεα πολλὰ.
 Αἰὲν δ' ἐν στήθεϊ τλήμονα ἔχει νόον.
 Ἀλλά γε ἐν λέκτρῳ βιότοιο τὰ ἔχοντα πικρῶ
 Ἡμεῖς ἄγων μέλεσιν πάντοτε κλείε Θεόν.
 Πικρὰ ὁδοὶ παλῶς ἐρανεῖς, φίλα ἦσαν ἐκείνῳ,
 Οἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς πίσις, ὥς ἀγαθαί.
 Ὡδὲ μὲν αἵματι ἐν μέλανι Χειρῶ, Θεῶ υἱῶ,
 Ἴφι ἐνίκησεν τὴν θανάτοιο βίην.
 Νυνὶ δὲ σὺν Χειρῶ βιόσκει ἐν αἰθέρι αὐλῇ,
 Καὶ πάντων ἐχθρῶν ἡδὲ ἀνάσσει ἐὼν,
 Ἦδὲ τῷ ἐνδυμένῳ Θεῶ, τε καὶ Ἀμυνῶ αἰεὶ
 Καλλιχόρως ὕμνος χεῖλεσιν ἐρανεῖς.
 Τάρεκ' αἶψ', εὐσεβέες θνητοί, μὴ κλαίετε, ζώετε
 ΛΥΔΗΡΟΣ, χ' ὑγιὲς πάντα χρόνον πέλεται.
 Σοὶ δὲ Παλλῆς, Θεὸς ὑψιμέδων, Σοὶ ἔνχομι ὀρεγνύς
 Χεῖρας σὺν πᾶσι σκηπτέρα φιλεῖσι τεῶν,
 Ἦπος ἴδι πάτερ, ἀπόδος θεράποντα ἐκείνῳ
 Ἄλλον, ὃς ἢ κείνῳ ἀνδρὸς ὅμοιος ἀνῆς.

Nonne

Onne pati Christum decuit duris-
sima Regem,
Et sic diuino semper honore
frui?

Tales, discipulos Iesus affatus euntes
Emmaus, sancto protulit ore sonos.
His vero scite de se prægrande reuelat,
Consilium Patris, qui regit astra, sui.
De cunctis eadem Domini est patefacta vo-
luntas,
Queis desiderio vita beata poli est.
Sunt toleranda illis cum CHRISTO ferrea
fata,
Aurea si quondam sceptrâ tenere velint.
Difficilis multis hic sermo videtur, & angit.
Hinc illorum anceps interiora metus.

) (3

Ma-

Magna quidem tenet hos nitidi expectatio
coeli,

At per contractas non iuuat ire fores.
Sed carnis prauæ indulgent instinctibus, atque
Pectora eorumdem sunt inimica cruci.

Asthis LVDERVS sacrorum præsul in oris,
Hæc secus in dio lumine doctus erat.

Ille fide vera postquam complexus amantem
Est Iesum, illius sub cruce multa tulit.

Quando etenim labor eius erat, mortalia
corda

Vt colerent Christum religione pia:
Quum dextre semper curaret commoda
coetus,

A CHRISTO sanctum qui duce nomen
habet:

Cum voce & vita damnaret crimina mundi,
Sicut Scripturæ pagina sacra monet.

Hinc Phlegethontæus serpens, cacodæmon,
in illum

Exspuit turpi dira cauilla gula.
Sic inimicus atrox illum cohibere volebat,
Grexque eius, vera qui pietate caret,

Quo

Quo minus heic posset regnum amplificare
potentis,
Nec memorare aliis iussa verenda Dei.
Præterea illius subiit tentatio mentem,
Luctaque cum tenebris cotidiana nigris.
Tertius ast annus nunc est, vbi Numinis almi
Consilio incescit morbus acerbus eum.
Ex illo varios cruciatus tempore sensit,
Mens tamen vsque fuit fortis ad omne
malum.
Quid? quod in extremis, quos vixit in orbe,
diebus
Constanter laudes misit ad astra suas,
Numinis ille viis est delectatus amaris,
Namque oculis fidei viderat, esse bonas.
Heic atro Christi superavit sanguine victor
Ipsam vim gelidæ sæuæque iura necis.
Ergo cum CHRISTO iam viuit in ætheris
aula,
Et dominatur ouans hostibus vsque suis.
Cum Senibus sanctis Patrique Agnoque
peremto
Cælesti lingua carmina grata canit.

Cessent hinc omnes lacrimæ, pia pectora,
viuit

LVDERVS noster, tempus in omne valet.
TE vero, DEVS omnipotens, rogo supplice
voce,

Cum reliquis, tua qui sceptrum benigna co-
lunt,

Sis clemens patriæ, fidum mittasque Mi-
nistrum,

Vt simili nostro gaudeat ista viro!

